No. 3228 Woensdag 15 Januari 1941 58ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.
Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Redactie en Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Vertegenwoordigers voor de Ver. Staten van Amerika:
M. D. BROMBERG & Associates Inc. 19 to 25 West
44th. Street New York N. Y.

Bestaat er niets anders dan lol en pret?

Zeer velen hebben ingestemd met het door Kapitein G. J. C. Smit ingezonden artikel in de „Amigoe di Curaçao" van 1 Januari 1941. Hieruit blijkt, dat velen behoefte hebben aan wat Kapitein Smit noemde: **Morele Herbewapening; een plaats voor God in** opbouw der nieuwe wereldorde; een morele basis op hoger plan.

Wanneer Kapitein Smit Churchill noemt en dan de vraag stelt: „Zijn dat de mensen, die strijden voor vrijheid en Christendom?": wanneer hij critiseert het liberale weekblad „Vrij Nederland", dan bedoelt hij daarmede zeer terecht, dat we van dergelijke leiders niet de vrede en orde moeten verwachten welke Europa nodig heeft.

Churchill is een knap en geniaal politicus om Engeland door een oorlog te voeren naar een overwinning op Duitsland; maar we hopen, dat men na deze oorlog weer niet valt in **de grote fout van 1918 en door de mannen, die de oorlog voerden ook de vrede maken laat.**

Ook wij schreven, onafhankelijk van de inzending van Kapt. Smit, dat de oud-liberale geest van „Vrij Nederland" allerminst geschikt is om een Vrij Nederland te doen herleven.

De behoeften welke Kapt. Smit en zovelen met hem voelen, zijn echter niet pas ontstaan in deze oorlogsdagen. De roep om geestelijke en morele herbewapening van H.M. de Koningin — voortkomend vermoedelijk uit de Oxford-Groep — is een bewijs, dat deze behoeften ook vóór de oorlog bestonden; en vóór de oproep van H.M. de Koningin was de populaire Nederlandse volksprediker Henri de Greeve reeds begonnen met de „Bond zonder naam", waarvan parool, statuten en reglement niets anders waren dan „Mens verbeter je zelf en ge zult de wereld verbeteren."

In Nederland had deze bond reeds tienduizenden aanhangers, toen de oorlog uitbrak; aanhangers, die misschien dagelijks het reglement overtraden, maar bij wie toch althans de goede mening voorzat aan hun eigen verbetering te arbeiden, wat reeds het halve werk is.

En hier op Curaçao?

Kapt. Smit schrijft: „Ze gaan hier „dansende door het leven, of er in de „wereld niets anders bestaat dan lol „en pret. Als er gelden nodig zijn voor „het Rode Kruis, dan kunnen die „blijkbaar niet anders verkregen wor„den, dan door het organiseren van „kermissen, eindigende in een dron„kemanspartij. Van verdeemoediging „is heel weinig te bemerken, noch van „morele herbewapening", waar onze „Koningin zo op aandrong, terwijl men „toch zo heel erg op haar gesteld is."

En Kapitein Smit heeft gelijk; alleen zegt hij de dingen erg mild; maar zijn excuus daarvoor geeft hij, wanneer hij zegt: „Het is een beetje aan de ge„vaarlijke kant om op Curaçao te zeg„gen, wat je denkt, ofschoon we dan „hier in Vrij Nederland zijn."

Er wordt verteld, dat op een dier, door Kapt. Smit bedoelde feesten, de militaire autoriteiten alhier, de wachten aan de kust, op de forten en schepen extra hadden versterkt, omdat...... indertijd ook op een oudejaarsfeest Curaçao door de Engelsen was ingenomen.

Er is toen die avond niets gebeurd. Maar toch geloven we, dat Curaçao moreel en ook financiëel aan feesten zal ten gronde gaan.

Wanneer we mensen spreken, die elders hebben gewoond, dan hebben ze over Curaçao de grote klacht: „Je hebt hier niets om uit te gaan." Maar elk feestje, dat er dan ook is, wordt aangegrepen om „eens uit te gaan". En we verwedden er een lief ding om, dat wanneer deze mensen eens een berekening zouden maken, ze zouden zien, dat ze thans veel en veel meer van het leven profiteren, dan ze ooit vroeger in Nederland gedaan hebben.

Of ze er gelukkiger door worden? Deze vraag behoeft zelfs niet eens beantwoord te worden. Wel worden de gezinsleden meer uithuizig — wat toch al niet weinig in de hand gewerkt wordt door het verenigingsleven en waaraan de jeugdorganisaties wel eens hun aandacht mogen besteden. De uitl uitgiheid brengt vanzelf het aanknopen mee van relaties, relaties dikwijls van zedelijk minderwaardige personen, die er niet tegen opzien om vriendschap en gastvrijheid te misbruiken voor eigen lusten ten koste zelfs van de morele ondergang van een gezin. We horen er genoeg van en toch horen we niet alles. Maar een feit is het, dat veel verdriet geleden wordt, welke zijn eerste oorsprong vond in een feest of een uitgaansavond.

Zeer terecht wijst Kapt. Smit op het aangrijpen van de liefdadigheid als motief voor het organiseren van feesten. Er is wel eens gelachen om de liefdadigheid, welke de flessen wijn naar binnen slaat en de capsules voor de missie laat; maar wat hier kapot gemaakt wordt aan geld en moraal om enkele duizenden voor een oorlogsfonds te krijgen, is nog erger en wordt bepaald ergerlijk, wanneer mensen, die aan dergelijke, zoals Kapt. Smit ze noemt „dronkemanspartijen" meedoen, fulmineren tegen de organisatie ener loterij voor het Prins Bernhardfonds, omdat een loterij toch zo'n zedeloze instelling is.

„Curaçao is duur", zo horen we dikwijls de klacht. Maar maakt men het leven hier niet duur, door de feestjes uitgaans- en ontvangavondjes, het zich veroorloven van een weelde aan eten en drinken, auto's en paarden, enz., waaraan men vroeger in het Moederland niet zou gedacht hebben? En dan komen de klachten van te weinig loon en een te laag salaris, omdat men niet de tering naar de nering zet; maar de wereld op zijn kop draait en een nering-vil naar de tering.

Onder de lagere standen der Curaçaoënaars is het euvel al even erg. Waarom blijven er zovele buiten-echtelijk leven? Omdat een trouwpartij alleen aan feest 400 — 600 gulden kosten moet. En wanneer men geen feest maakt, wordt men eenvoudig als een misdadiger uit familie- en vriendenkring gestoten.

Van een feesten zijn de vieringen van H. Doop en Eerste H. Communie? Terwijl toch de Paus indertijd bij de invoering der kindercommunie uitdrukkelijk feestviering verboden heeft. De cadeaux beslaan soms hele kamers en de kinderen zijn te klein om de waarde der artikelen te beseffen. En zegt het spreekwoord niet, dat een kinderhand toch zo gauw gevuld is? We kunnen ons dan ook afvragen, of met een dergelijk feest niet meer aan de kinderen bedorven wordt dan aan genade gegeven.

Hetzelfde euvel zien we bij de jeugdorganisaties. Wat wordt er aan voetballen, voetbalschoenen, consumptie en terreinen niet weggegeven, terwijl de contributies erbarmelijk achterstallig zijn. Wat brengt de jeugd zelf op voor hun spel, voor hun sport, voor hun uitgaanstochtjes, voor hun kamperen, enz.? De gehele gemeenschap moet er voor zorgen en er aan geven, behalve **de genieters zelf. Maar wat kan de** jeugd voor een waarde hechten aan wat maar zo voetstoots door de organisaties gegeven wordt „por nada". En leert de jeugd aldus niet reeds in hun organisatie, dat men de tering niet naar de nering behoeft te zetten? Wordt de tering te groot, dan zorgen anderen wel.

Het Shon Fia, het lenen werkt ook op Curaçao het misbruik der feestvieringen erg in de hand. Wat er gedronken, wat er gedragen, wat er gefeest wordt, wordt eerst maanden later en veel ervan zelfs nooit betaald.

Het heeft werkelijk dikwijls de schijn of de mensen hier leven voor hun pleizier. **Velen leven van het ene verlof op het andere en niet op het werk; velen leven om in de meest korte tijd zoveel mogelijk te verdienen en dan Curaçao zo gauw mogelijk te verlaten;** velen leven van het ene feest op het andere. **Verlof en feesten zijn de mijlpalen in het leven.** Bepaald leerrijk in dit opzicht zijn de „Sociales en Personales" in de „Boletin Commercial". Maar ook leerrijk, nu we toch een krant noemen, de wekelijks voorkomende, **steeds in aantal toenemende** echtscheidingen in de „Curaçaosche Courant."

In normale tijden is zo iets erg; maar nu Europa dood bloedt aan duizend wonden, is een dergelijke toestand intreurig en onmaatschappelijk.

Wij zullen de laatsten zijn, om alle feesten te willen verbieden en ook in tijden als deze gunnen we gaarne aan **ieder zijn pretje. De boog kan niet** altijd gespannen blijven. **Maar feest** redelijk en met mate. Betaal eerst uw huishuur; betaal eerst uw schulden; en vier geen feesten althans zo uitbundig en met zulke cadeaux, zolang uw kinderen nog gaan op de school der armen; zolang uw vader, moeder, zuster of broeder nog ziek ligt op Gouvernementskosten; of uw oude vader of moeder wordt onderhouden door particuliere of publieke liefdadigheid.

Wanneer wij ons beperkingen opleggen in ons uitgaan en onze feesten, zullen wij meer kunnen sparen voor ons zelf, voor de kwade tijden, waaromtrent de toekomst zo onzeker is; voor de broeders en zusters in het noodlijdende Europa; zullen wij beter de rechtvaardigheid kunnen beoefenen om ieder op tijd het zijne te geven; zullen wij onze familie en ons huwelijksleven aan minder gevaren bloot stellen en zullen we kunnen beginnen met ons zelf moreel en geestelijk te herbewapenen. Om nog maar niet te spreken van een herstel van de Christelijke geest bij de opbouw van een nieuwe wereldorde, waarover we het wel eens bij een andere gelegenheid zullen hebben.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

In de Balkan gaat weer iets nieuws gebeuren. Alleen de Duitsers weten, waarom daar al zo lang gewacht is de half millioen Nazies in beweging te brengen en over de Donau te voeren. Doch dezer dagen heeft de Bulgaarse Minister van Buitenlandse Zaken verklaard, dat Bulgarije zich in de strijd ziet gewikkeld. Hij verklaarde dit, na gezegd te hebben, dat de wereld zich voor een reuzenstrijd ziet geplaatst na de laatste rede van den V.S.-President. Deze hulp aan Engeland zal alleen uitwerken, dat de oorlog langer duren zal.

Hieruit blijkt dus wel, dat Filof nu niet zo erg Engels gezind is, (wat trouwens bekend was) en aan welke zijde hij zijn volk de oorlog zal insturen.

Berichten uit Beograd melden intussen, dat het Duitse leger zich meer en meer ook met pontons aan de Bulgaarse Donau concentreert.

Tussen Roemenië en Bulgarije ligt geen enkele brug over de Donau die hier breed is (de overzijde is nog wel te zien) en in deze tijd alleen met levensgevaar over te steken vanwege de ijsschotsen. Het spoorverkeer Bucuresti — Sofia (in Zuid Balkan) steekt in bootjes over van Giurgiu (waar ook een oliepijpleiding van Ploesti uitkomt) naar Roetsjoek. In de winter moet men een omweg van 3 dagen extra via Constanza — Varna maken!

Rusland heeft hierop niet anders gereageerd dan met een mededeling, dat de Sovjets niet gehoord zijn in een binnentrekken van Bulgarije door Duitse troepen; maar hetzelfde heeft Rusland beweerd, toen de Duitsers Roemenië binnentrokken. En verder hield het zich passief. Over Turkije lopen er al, nu we dit schrijven, geruchten, dat het aan Duitsland de oorlog zou verklaard hebben, omdat Duitse troepen binnen Bulgarije zouden zijn. Onze lezers zullen bij het verschijnen van dit blad over een en ander wel klaarder zijn ingelicht en een volgende keer kunnen we dan wel een beschouwing wijden aan de nieuwe situatie in de Balkan.

Voor het ogenblik hebben we meer houvast aan de berichten uit Libyë. Daar is de val van Tobruk een quaestie van enkele dagen en daarmee zijn de Italianen dan zo goed als verdreven uit het oude Romeinse Cyrenaica. Zo heette nl. indertijd het Noord-Oostelijk stuk van Libyë en dit vormde met Tripolitania het Noord-Westelijk gedeelte, de grote graanschuur van het oude Rome.

Maar in de loop der eeuwen waren deze gebieden niet veel meer dan woestijnen en bleven dit totdat de Turken in 1911 de heerschappij over deze gebieden verloren. In dit jaar stuurden de Italianen aan Turkije een ultimatum van 24 uur en vochten toen een jaar om deze gebieden. Het doel van Italië was zucht naar een kolonie, een profiteren van de zwakke positie der Turken in de Balkan en de vrees, dat de Turken de haven van Tobruk zouden versterken.

Eerst toen de fascisten aan de macht kwamen, werd er door Italië enige aandacht besteed aan de veroverde gebieden. Giuseppe Volpi, een bankier, werd door Mussolini aangesteld als gouverneur en nu begon de reorganisatie. Terzelfder tijd ondernam Graziani, toen nog maar Generaal, een guerilla tegen de oproerige stammen en verwierf zich de bijnaam van „de gesel van Libyë".

De grootste vooruitgang echter maakte Libyë door onder Maarschalk Italo Balbo, die in 1934 Gouverneur werd en onlangs door een geheimzinnig vliegtuigongeval om het leven kwam. Onder hem groeide de Italiaanse bevolking van 88.000 tot 888.000. Eerst begon Balbo met verbetering der wegen; ook de twee grootste steden Tripoli en Bengasi werden onder handen genomen. Te Tobruk werd een stad gesticht van 4000 inwoners en een eerste klas marinebasis in de mooiste natuurlijke haven tussen Alexandrië en Tunis, van 12 meter diep, drie kwart mijl breed en 2½ mijl lang. Bardia werd omgebouwd tot een moderne stad van meer dan 2000 inwoners met een goede haven voor schepen van middelbare grootte.

Ook kreeg Libyë te Tipoli, Bengasi, Tobruk en Bardia vlieghavens voor een luchtmacht van 500 vliegtuigen. Slechts enkele plaatselijke spoorwegen werden ontworpen; maar de kroon op het werk was een moderne kustweg 1200 mijl lang van Bardia naar Tripoli. In 1937 bracht de Duce zelf een bezoek aan Libyë en hield zijn zegetocht over deze weg.

We zeiden al, dat onder Balbo het aantal Italianen geweldig toenam. Dit kwam door een politiek van demografische kolonisatie, waarbij speciale kinderrijke gezinnen uit Italië naar Libyë werden overgeplant. Overal langs de kust werden artesische putten geboord en kleine boerderijen gebouwd en in 1938 scheepten zich zelfs op een vloot 18 duizend kolonisten in. Balbo had zelfs plannen om in 1942 80.000 families over te planten; voor het grootste deel naar de vruchtbare kuststrook tussen Bardia en Bengasi. Maar van deze plannen zal natuurlijk, misschien zelfs in een verre toekomst niets meer komen door de overwinningen, welke de Engelsen daar in de laatste maand behaald hebben.

Libyë is echter slechts een van de grote werken, die de Italianen ongetwijfeld onder het fascisme hebben opgebouwd; maar welke nu door Mussolini's eigen heerszucht volkomen voor jaren zijn vernietigd.

CURACAO.

DE VERKENNERSBEWEGING IN ONZE TIJD.

Enkele jonge mensen verzamelden zich jl. Zaterdagavond in de voortrekkerden van Pietermaai, om de aangekondigde lezing van den D.V.G. den Z. E. Pater de Bruyn bij te wonen.

Stamleider Vink van de St. Paulusstam opende de bijeenkomst op de gebruikelijke wijze met het Onze Vader en het Wees Gegroet te bidden. Hij heette allen welkom en dankte Pater de Bruyn voor zijn bereidwilligheid, deze avond een lezing te houden over bovengenoemd onderwerp. Hierna gaf hij het woord aan den Diocesaan Verkenners-Geestelijke (D.V.G.).

De spreker opende met het overlijden van Baden Powell te releveren en vroeg de aanwezigen op te staan om voor den overleden Chief Scout te bidden.

Daarna behandelde de D.V.G. het onderwerp van de avond:

„De tegenwoordige mens heeft twee grote gebreken nl. gemakzucht en egoïsme. De wereld met al haar gemakken en vernuftige uitvindingen maakt het den mens zo gemakkelijk, dat hij zijn energie bijna niet meer behoeft te gebruiken om in zijn levensbehoeften te voorzien. Wat is het immers tegenwoordig niet gemakkelijk: voor een kwartje vindt u in een automaat wat men begeert. Een handbeweging aan de knop van uw radiotoestel, en u heeft muziek van waar u wilt. De stofzuiger doet voor u het werk en bespaart u een kromme rug en harde werkhanden. Maar door dit alles raakt 's mensen activiteit steeds meer op de achtergrond en wordt de mens sloom en passief. Dat is het nu juist wat B.P. heeft gezien, toen hij zijn Padvinderij stichtte. Hij wilde de jonge mensen weer wakker maken. Hij wilde niet dat de prachteigenschappen, die ieder mens van God heeft gekregen, zouden verroesten door te veel rust. Vaardigheid wordt verkregen door het dikwijls herhalen van hetzelfde.

Dat al te gemakkelijk leven heeft een grote invloed op ons karakter, ook in verband met anderen. We zijn zo lui geworden, dat we ons helemaal niet meer inspannen voor anderen. En hier komen we aan een tweede reden waarom B.P. de padvinderij stichtte: hij wilde voorkomen, dat het gemeenschapsgevoel, dat ieder mens van nature heeft, niet wordt verdrukt door de gemakken van onze tegenwoordige tijd.

Dat de gemeenschapszin eigen is aan ieder mens, bewees onze spreker als volgt: Als men in trein zit, gebeurt het heel dikwijls, dat men elkaar lang zit aan te kijken zonder een woord te zeggen. Ge weet niet wie uw buurman is.. Allen zitten met uitgestreken gezichten te kijken. Er komt echter verandering in de situatie, wanneer bijvoorbeeld een moeder binnenkomt met haar kindje. Het kind babbelt en heeft overal belangstelling voor. Alle gezichten wenden zich naar het kind, hebben zelfs plezier in het gebabbel van de kleine.

Ons spel van verkennen is gebaseerd op de gemeenschap, maar helaas wordt ons spel zo weinig begrepen. Spreker haalde hierbij nog aan de bewering van den bekenden Frater Rombouts, schrijver van paedagogische werken: „In de scholen blijft bijna geen tijd over voor karaktervorming. De lesrooster is overvol." Daarbij komt nog heel dikwijls, dat de onderwijzer zelf niet sociaal aanvoelt, en de jongen teveel als schooljongen zonder meer, bekijkt; zich heel dikwijls het verdriet van een jongen buiten schooltijd niet kan indenken.

Spreker besloot zijn rede met een beroep op alle aanwezigen.

„In alle lagen van de bevolking doen zich stemmen horen voor maatschappelijke verbetering. Hoe sprekend was niet de laatste rede van onze beminde Koningin, toen Zij zeide, dat in de toekomst fouten hersteld moeten worden, die gemaakt werden door ons staatsbestel. Dat men meer onder de jongeren de krachten zal moeten zoeken voor een goed geordende maatschappij.

Laten wij Broeders Verkenners daaraan meewerken. Te beginnen met onszelf, door van onszelf betere mensen, sociaal voelende mensen te maken, en ons voorbeeld zal navolging vinden.

Met een dankwoord van den stamleider, en de Zegen van onzen D.V.G. werd deze conferentie besloten.

ENGELS MILITAIR VERONGELUKT IN CARACASBAAI.

Edward Dummer, Engels militair van de hier gelegerde troepen, ging met vrienden jl. Zondag zwemmen in Caracasbaai. Bij het duiken had hij het geluk pal op de rotsen terecht te komen: schedel gebroken, ruggestreng gebroken en borst gebroken. Hij werd terstond naar het Sint Elisabeths gasthuis vervoerd, waar hij Maandagochtend overleed. Men bidde voor hem en allen, die een onvoorziene dood sterven.

Dinsdagochtend om half acht werd hij met militaire eer ter aarde besteld. Deputaties van de Nederlandse strijdkrachten brachten eveneens de laatste eer. De aalmoezenier verrichtte de dodenliturgie bij het graf.

Hier gevoelt men nog des te meer het ontbreken van een goede zwemgelegenheid in Curaçao, zoals „De Sport", no. 3 onlangs schreef. Het is hier bij de helderheid van het water zeer moeilijk de diepte te schatten; daar komen ongelukken van. Er moet een zwembad komen, waar de diepten staan aangegeven.

ALFREDO MORON OPENT CINELANDIA.

Met 3 × zoveel zitruimte als Roxy is Cinelandia de grootste cinema van West Indië.

Beneden ruim 1600 stoeltjes, boven 600 zetels. Bezoekers van de eerste rang kunnen kiezen, ofwel zachte leren verende stoelen, dan wel koele houten fauteuils. Overal schitterend uitzicht op het doek, dat alleen al een 1200 gulden kostte. Vijf enorme luidsprekers staan achter het doek opgesteld en zenden de klanken door het geperforeerde rubberdoek heen. Wie achter het doek gaat staan, kan alles in de zaal zien, zoveel gaatjes zitten er in.

De ƒ 200.000-Cinelandia is in de plaats gekomen van het oude afgebrande ding (verzekerd voor ƒ 30.000). Evenals in de oude bioscoop zit men in de open lucht, zodat het toneel omlijst wordt door de wolkenmassa's en maantaferelen op de heuvelen aan de einder. Hoewel de afwerking sober is,

is zij zodanig, dat Cinelandia zeker een van de technisch-beste bioscopen is, die wij bezocht hebben.

De Heer Moron als goed zakenman huldigt het standpunt: klant is nummer één. Alle bijkomstigheden, die het gaan naar de cinema vergemakkelijken, zijn uitstekend verzorgd. **Er zijn ook vele uitgangen, waardoor een meer practisch en vlotter regeling mogelijk is.** Dit is een grote vooruitgang, ook bij het begin, wanneer men dus niet in het gedrang der menigte behoeft te wachten, maar rustig doorloopt. De eerste rang-mensen kunnen, indien zij te vroeg zijn, verpozen op het heerlijke balcon boven.

Als een voortreffelijk gastheer was de Heer Moron gedurig bezig zijn gasten van alles te voorzien. Met gulle hand vierde hij in gerechtvaardigde trots de tot standkoming van deze **uitstekende bioscoop**, welke voor een groot deel aan zijn gestage arbeid en leiding te danken is.

Aanstaande Donderdag om 21.15 zal Cinelandia voor het publiek worden opengesteld.

„De Klokkenluider van de Notre Dame" in den persoon van Charles Laughton zal een nieuwe periode van bloei voor het moderne Cinelandia inluiden. Deze film zelf, gemaakt naar Victor Hugo's boek, bevelen wij ook gaarne aan.

De volgende formulieren zijn te vinden op het kantoor van het Rode Kruis, Pietermaai 22.

Braat Bartholomeus, Curaçao Harbour Corp. (2); **Blankers** Petronella, Zuster Dyonyse, St. Anna Gesticht, Groot Kwartier; **Bloemendaal** Neeltje, Gravenstraat 7; **Boetteker** Bruno Willem, Curaçao; **Boom Taylor** A. S. Frederikstraat 91; **Bos** J. P. W., Korporaal 25 (2); **Burke** Emma, Nieuw Nederland 268; **Bruijn** Jac. de, p/ad. J. Pols, 8 Jan Otsenstraat; **Colpa** Henk, Salinit 100; **Duren** Alb. van, Radio Monteurmarconist Willemstr. 11 I; **Engelenburg** J. M. v. Jan de Laetstr. 8; **Feltman** Joh. Frederikstraat 18; **Franken** Rosalia, Cher Asile 213; **Gast** J. C., van Engelen 33; **Hansen** B. J. Concordiastraat 18; **Horvers-Grielen** Jos., Neptunusstraat 3; **Kamsteeg** H., Pension v.d. Dijs, Hendrikssteeg 16; **Keller J. H.**, twee brieven en twee foto's, **India** Roel, Curaçao, afzender A. van de Laar, 88 Legherstr. Den Haag; **Levy** Alexander, Bargestraat 30; **Pelt** van G. J., Roodeweg 238; **Schaap** Samuel, Scharloweg 72 (2); **Stumpel** G., Marconist p/a Viser, N. V. G. 3 of Radio Holland; **Tijhuis** M. M., Maria Gesticht, Montagne; **Van de Hoek**, Willemstad afz. I van de Hoek, v.d. Veenestr. 391I, Den Haag; **Visman** M., Salinja Abau 81.

Twee formulieren zonder naam en adres, inlichtingen gevraagd over: Mevrouw de Liver, Cornelis Trooststraat 52 Amsterdam, de aanvrager is **Jan.** I van der Meulen, Ootmarsumschestraat 107, Almelo.

DE GOUVERNEMENTS-MIDDELEN.

De staat der Gouvernementsmiddelen over 1940 geeft een gunstiger resultaat dan menigeen in de loop van dit oorlogsjaar zou verwacht hebben.

In totaal werden er aan belastingen opgebracht *f* 9.110.579 tegen *f* 9.521.384 in 1939, terwijl de raming was *f* 8.473.500.

Aan overige midelen kwam binnen *f* 3.763.195 tegen *f* 3.880.408 in 1939, tewijl de raming bedroeg *f* 3.452.160.

Het totaal der inkomsten was *f* 12.873.774 tegen *f* 13.401.792 in 1939, hetgeen *f* 948.114 hoger was dan de raming over 1940.

Aan overdrachtsbelasting bracht 1939 115 duizend gulden meer op en aan inkomstenbelasting 2 millioen. Maar de winstbelasting in 1940 compenseerde dit grotendeels door bijna 2 millioen gulden.

De inkomsten aan de Posterij liepen sinds 1939 terug met ruim 71 duizend; de loodsgelden met bijna 200 duizend, terwijl de aflossing en rente aan landbouw- en andere voorschotten in 1940 ruim 100.000 gulden meer was.

S.U.B.T.-MARATHON OM DE INDIA BEKER.

Het bestuur van S.U.B.T. deelt ons mede, dat de S.U.B.T.-Marathon (5800 meter) door de hoofdstraten Scharloo, Penstraat en Oranjestraat, plaats zal hebben op Zondag, 26 Januari a.s., om 16 uur. Allen die aan deze wedloop wensen deel te nemen, dienen op die dag om **15.30 uur** bij Botiquin Concordia van den heer John Maduro aanwezig te zijn om zich te laten inschrijven.

S.U.B.T.-leden met korte broek en blauw-gele trui; anderen zoals ze zelf verkiezen. Alle athleten en sportlui van Curaçao zijn welkom! Komt lopen en overtuigt uzelf dat u gezond is! Degene die zich enigszins zwak voelt, doch desniettegenstaande aan de Marathon wenst deel te nemen, wordt aangeraden, eerst een dokter te raadplegen, opdat hij zeker zij dat zijn hart zonder gevaar de vermoeienis zou kunnen weerstaan, die uiteraard aan een dergelijk energieverbruik verbonden is. Denkt er aan: een prijs winnen is geen eerste vereiste, hoofdzaak is: **deelnemen aan de Marathon.**

De menigte die voor de deuren zal staan en allen die zich zullen opstellen bij de start, bij het eindpunt of langs de straten, wordt vriendelijk verzocht de deelnemers aan te moedigen.

Van onze chauffeurs wordt verwacht, dat zij hun medewerking zullen verlenen en tussen **16 uur en 17 uur** voorzichtiger dan anders zullen rijden door bovengenoemde straten. Wielrijders gelieven niet al te dicht langs de deelnemers te rijden, teneinde dezen niet te hinderen.

Enfin van allen wordt verwacht, dat zij hun volle medewerking zullen verlenen en hun goede wil zullen betonen, opdat de wedloop een normaal verloop hebbe. De prijzen zijn uitgesteld bij „El Chico" van den heer Jossy Capriles.

Het S.U.B.T.-bestuur is bereid alle gewenste inlichtingen te verstrekken, opdat hij in alle opzichten een sportfeest worde en een schouwspel, ons publiek waardig.

De eerste prijs is de India Beker, beschikbaar gesteld door Ephraim Maduro. De tweede prijs is een mooi polshorloge en de derde een zilveren sigarettenkoker.

De beker is een wisselprijs. De overige prijzen worden onmiddellijk eigendom van de winnaars.

Het bestuur heeft verder ook een prijs gesteld voor het junior-lid (onder de 16 jaar); dat de beste tijd maakt. Juniores toont dat ook gij over uithoudingsvermogen beschikt!

GRIJZE HAREN.

Om ze te verven, bereid in Uw eigen huis deze gemakkelijke en goedkope verf:

¼ liter water, een lepel glycerine en een doosje Compuesto de Barbo. Als U verlangt kunt U drie lepels Bay Rum of Eau de Cologne bijvoegen.

Gebruik deze verf volgens de instructies in het doosje Compuesto de Barbo.

Al deze bestanddelen zijn zeer goedkoop in welke apotheek dan ook.

Voor grijze haren, Barbo.

PATER VAN HEGELSOM NAAR ZIEKENHUIS.

Jl. Maandag moest de Zeereerwaarde Pater Leo van Hegelsom O.P. ter observatie in het Sint Elisabethsgasthuis worden opgenomen. De toestand is gelukkig niet ernstig.

MEJUFFROUW WOUTERS HERSTELLEND.

De toestand van Mejuffrouw E. Wouters is thans zóozeer verbeterd, dat zij aan het eind van deze week het ziekenhuis hoopt te kunnen verlaten.

DE BALDADIGE JEUGD.

De baldadigheid van de jeugd heeft zich weer geuit op onze heesters en struiken. Dezer dagen is weer danig huisgehouden in het weinige groen, dat Willemstad bezit. Heesters en struiken zijn uit het plantsoentje van Julianaplein gerukt en spoorloos verdwenen. Willen de ouders meehelpen aan deze ergenis een einde te maken?

PAROCHIEFEEST TE SAN MATEO.

Op plechtige wijze werd het patroonsfeest van de H. Familiekerk te San Mateo gevierd.

De hoogwaardige Apostolisch Vicarius kwam zelf pontificaal de H. Eucharistie vieren in de feestelijk versierde parochiekerk. Omstuwd door zijn geestelijken, terwijl het koor het „Ecce Sacerdos" zong, schreed de Bisschop van Eleutherna zegenend door de rijen van Zijn volk naar het presbyterium.

Na een korte adoratie bij het H. Sacrament werd Hij met de pontificale gewaden bekleed.

Bij het H. Misoffer werd Hij geassisteerd door den Pastoor der parochie, Pater Exler als presbyter assistens; door de Paters Hofhuis en De Barbanson als troondiakens, de Paters Van der Meer en Folmering respectievelijk als diaken en subdiaken ad Missam.

De overige functies werden verricht door de Fraters. Frater M. Rigobert als thuriferarius, fr. M. Arthur ad mytram, fr. M. Odulphinus ad baculam, fr. M. Johannes Damascenus ad candelam, fr. M. Dominicus ad librum en fr. M. Benedicto ad aquam. Behalve de Celebrant zelve nam niemand deel aan de heilige Communie.

Pater de Bruyn leidde als caeremoniarius de plechtigheid.

Het dameskoor voerde op schone wijze de liturgische gezangen uit onder de leiding van Pater Buhrs.

Des avonds pontificeerde Zijne Hoogwaardige Excellentie weder een plechtig Lof, waaronder de Zeereerwaarde Heer Julio Henriquez een treffende predicatie hield over het familieleven in verband met het H. Huisgezin te Nazareth.

Op treffende wijze heeft de parochie van de H. Familie haar patroonsfeest gevierd.

„SANTA ROSA" KOMT VRIJDAG.

Het S.S. „Santa Rosa" heeft een zodanige vertraging ondervonden, dat haar aankomst eerst Vrijdag kan verwacht worden.

EMMASTAD

PROTESTANTSE JEUGDHUIS RIO CANARIO.

Op Maandag 20 en 27 Januari 16.30 tot 17.30 uur zal Mevr. Rustige in het jeugdhuis een voorleesuurtje houden voor kinderen van 9—12 jaar. Maandag 3 Februari zal Mevr. Martens aanvangen met een handwerkcursus. Hiervoor kunnen alle meisjes van 9—12 jaar zich opgeven aan het adres van Mevr. Martens, Irenelaan 25, Rio Canario.

Het Bestuur.

FINANCIEEL NIEUWS.

De Directeuren van de N.V. Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Exploitatie van Petroleumbronnen in Nederlands-Indië, gevestigd te Curaçao, maken bekend, dat zij het onder de huidige omstandigheden niet verantwoord achten over te gaan tot uitkering aan aandeelhouders van een interim dividend over het jaar 1940.

Curaçao, 15 Januari 1941.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Hockey.

Na de algemene krachtsinspanning van de vorige week zullen wij een week rust houden, zodat er voor Donderdag a.s. geen wedstrijd op het programma staat.

Er zal echter een onderlinge oefenwedstrijd worden gespeeld, waarvoor wij de liefhebbers om 16.45 uur op het veld verwachten.

Tevens wordt nogmaals de aandacht gevestigd op onze wekelijkse trainingsdag Maandag van 16.30 — 17.30 uur.

De Hockeycommissie.

JUBILEUMFEESTEN ASIENTO.

De jubileumfeesten van Asiento werden besloten met een vrolijke middag en met een nog vrolijker avond.

Het sportterrein te Rio Canario bood een gezellig aanzicht. Overal waren groepen bezig zich te vermaken met voetbal, tennis, hockey, enz. Het publiek deed ook mede en sleepte menig prijsje in de wacht. De muziek speelde en het leek bijkans wel een kermis.

Om 19.30 begon in de Sociëteit Asiento het borreluur, waaronder uitreiking der prijzen, die bestonden uit waardebons voor comsumpties op de feestdag zelf te gebruiken.

De heer Vromans vertegenwoordigde de directie van de C.P.I.M. en sprak een woord van hulde en dank tot den voorzitter, den heer Flachs en alle anderen van de sportclub.

De heer Flachs antwoordde hierop, ook al met dank, waarop de vice-voorzitter de heer van Kekem weer een dankwoord sprak tot den voorzitter voor zijn onvermoeide arbeid.

Hierna begon het bier en nassigoreng-festijn. I.D.O. zorgde voor opgewekte muziek tijdens diner en borreluur.

De verdere avond werd opgeluisterd door een tweetal bands van de K.S.L.I. en van Piscaderabay. Het werd laat en steeds vrolijker bij dit slot van de Jubileumfeesten.

NEDERL. NIEUWS.

De Soemba gezonken.

In Canada zijn de overlevenden gearriveerd van het Nederlandse stoomschip „Soemba", dat gezonken is en waarbij 35 mannen zijn omgekomen. De overlevenden verklaarden, dat de staallading is verschoven en het schip binnen 10 minuten zonk.

Zonen van Ministers slachtoffers.

Mr. Sjoerd Gerbrandy, zoon van onzen minister-president was onvindbaar voor de Duitsers, toen hij echter hoorde, dat de Duitsers als gijzelaar zijn vriend en compagnon hadden gearresteerd, meldde mr. Gerbrandy zich aan verklarend, dat hij niet wilde dat anderen zouden lijden voor hem. Hij is in een concentratiekamp opgesloten, evenals mr. N. O. Bolkensteyn, zoon van den minister.

Dat zal niet gaan.

De Berlijnse krant „Lokal-Anzeiger" schrijft in een hoofdartikel o.a.: „Nederland moet weer trachten zich van onder zijn vooroordelen uit te worstelen en zich van vals leiderschap te bevrijden teneinde de weg in het Duitse Rijk terug te vinden, een weg, die het sedert de vrede van Westfalen is bijster geraakt."

En verder schrijft het blad, dat Nederland het sinds eeuwen te goed heeft gehad, om dan te eindigen met het uit Duitse mond wel héél brutaal klinkende: „imperialisme overvoedt het lichaam en ondervoedt de geest!"

Een held beloond.

Een bericht in de „New York Times" deelt mede, dat Kapitein Karsdorp van het S.S. Volendam het bronzen Kruis heeft gekregen voor de redding van 320 kinderen, toen zijn schip werd getorpedeerd.

Veeg teken.

De „New York Post" verneemt uit Londen, dat Nederlandse aannemers bevel van de Duitsers hebben ontvangen om onmiddellijk een groot aantal werklieden en machines naar België en Noord-Frankrijk te zenden voor militaire bouw-werkzaamheden.

Nederland op de loer.

De „Christian Science Monitor" heeft een lange brief uit Europa, waarin de overweldigde landen en hun houding jegens den overweldiger de revue passeren. Het blad heeft in dit opzicht voor Nederland de grootste bewondering. Het maakt melding van de grote steun, die het Nederlandse Rijk buiten Europa aan de regering en de persoon van Koningin Wilhelmina geeft. Het vermeldt het feit, dat de N.S.B. en andere nazistische organisaties in Nederland niet de geringste vooruitgang hebben geboekt. Dat de Nederlandse bevolking zich kalm houdt en passieve weerstand biedt, doch alles in het werk stelt om niet te vroeg gelegenheid tot ingrijpen te geven. „Nederland ligt als een kat op de loer en helpt ondergronds en voorzichtig Engeland aan kostbare inlichtingen".

Het blad wijdt verder nog aandacht aan het leegplunderen van **Nederland** door den overweldiger en aan de inflatie van de gulden: de Duitsers hebben goud ter waarde van 11 millioen gulden weggesleept en de staatsschuld verhoogd van 745 millioen tot 1.52 millioen gulden. De voedselsituatie wordt met de dag slechter.

NIEUWS UIT NEDERLAND.

Hoe ook de Duitsers de verraders verachten, blijkt uit berichten door de Regeringspersdienst te Londen aan het personeel van de vloot medegedeeld.

N.S.B.'ers mogen geen Duitse vlag uithangen van de Nazies.

„Wat vooral merkwaardig is, is de verachtelijke houding, die de Duitsers aannemen tegenover de N.S.B.'ers, die ze ronduit „Verräter" noemen. Het is waar, dat Rost van Tonningen algemeen Chef is geworden van de Censuur, maar daar moesten ze nu ook wel een Nederlander voor hebben. Voor het overige behoeven **de heren** niet op de steun van Duitsland te rekenen. Aanvankelijk hadden vele N.S.B.'ers de Duitse vlag uitgehangen. Er is toen een order van Seyss Inquart afgekomen, waarin het recht de Duitse vlag uit te steken uitdrukkelijk tot Duitse staatsburgers beperkt werd..."

Stop ze maar in de doos.

„In een vergadering van de Provinciale Staten van Noord-Holland maakten de drie Nationaal-Socialistische leden lawaai en trachtten te bewerken, dat de zitting niet doorgaan kon. De Heer Röell, onlangs overleden, heeft hen toen, na enige aanmaningen, uit de zaal laten verwijderen; men zegt, dat hij daartoe vooraf van de Duitse autoriteiten vergunning gekregen had.

De N.S.B. wilde een vergadering houden te Haarlem; de Burgemeester vroeg of hij daartoe toestemming gegeven moest. Het antwoord luidde: U kunt het verbieden, en als ze lawaai maken, stopt u ze maar in de doos! Ook in de Amsterdamse Gemeenteraad ontneemt de heer De Vlugt den N.S.B.'ers, die zich onhebbelijk gedragen het woord, zonder dat ze steun vinden bij hun Duitse geestverwanten...... En toch blijven de heren hand- en span-diensten verrichten voor de vreemde overheersers en voor hen spionneren."

Aan dezelfde bron ontlenen we nog enige andere berichten:

De Nazies trammen gratis.

„De houding van de Nederlanders is heel mooi en heel waardig. Ze haten ze in het diepst van hun hart, na wat er gebeurd is, maar ze doen of ze in het geheel niet bestaan. Ze zijn als lucht voor hen...... De Duitse militairen mogen zonder kaartje in de tram stappen, doen ze het, dan draait, te beginnen bij den conducteur, iedereen hun de rug toe. Dat schijnt de Duitsers meer te hinderen dan enige andere demonstratie zou kunnen doen. Er zijn er, die gezegd hebben: In Oostenrijk zijn we ontvangen met bloemen, in Tsjechoslowakije met stenen, in Polen met kogels, maar dit is de onaangenaamste ontvangst......

Alleen Ufa-films.

„Op alle manieren uiten de Nederlanders hun gevoelens. Van het Rembrandt-theater in Amsterdam waait de Duitse vlag; het geeft uitsluitend Ufa-films. Daarom komt er geen enkele Nederlander meer, en het enig bezoek bestaat uit Duitse soldaten, die niet betalen...... Om de Duitse actualiteiten niet te behoeven aan te zien, vragen in de andere bioscopen de bezoekers: „Wanneer begint de hoofdflim? En ze komen pas op dát ogenblik!"

De Heer en Mevrouw
A. ROMER—CHAPMAN
hebben de eer hierbij kennis te geven van de verloving van hun zoon:
Elio Federico Antonio
met
Mej. Blanca E. Rojer
Curaçao: 14 Januari 1941.
Eenige kennisgeving.

Mevr. de Wed.
C. V. ROJER
heeft de eer hierbij kennis te geven van de verloving van haar dochter:
Blanca
met
den Heer Elio F. A. Romer.
Curaçao: 14 Januari 1941.
Eenige kennisgeving.

DE VOETBALWEDSTRIJDEN TEGEN HET ARUBAANSE ELFTAL.

Het Bestuur van de C.V.B. heeft op Zondag jl. een proefwedstrijd laten spelen door spelers, die eventuëel in aanmerking komen voor de wedstrijden tegen Aruba en wel tegen het sterkste elftal van de K.S.L.I., hetgeen geslaagd mag worden genoemd. De C.V.B. won met 4—2, naar onze mening was het derde punt echter offside.

K.S.L.I. kwam uit met een zeer sterk elftal, waardoor de C.V.B.'ers hun beste beentje moesten voorzetten. Hierdoor had de Elftal-Commissie van de C.V.B. gelegenheid om te beoordelen wie zijn plaats waard was. De opstelling van Curaçao was als volgt:

Bernabela
Rosina de Koop
Scorrea (Volh) Rosario Ruiz
Pietersz M. Hernandez Panneflek Royer S. Hernandez

Direct zal de lezer vragen: Bernabela in het doel? Ja lezer, Bernabela. Door omstandigheden konden noch Vos noch Grovell aanwezig zijn. Maar Bernabela heeft zijn mannetje weten te staan. Dat er twee goals tegen hem gemaakt zijn, was buiten zijn schuld. De eerste was een keurige schuiver en de tweede een te hoge bal. Wij kunnen hem ster nummer twee noemen, als nummer een heeft Scorrea van Volharding (oftewel Knoppie) geschitterd zelfs zodanig, dat zijn naam niet van de lucht was. Rosario was goed.

Hernandez van Jong Curaçao is nog te jong voor het tempo, alhoewel deze speler heel wat belooft voor de toekomst. Door een schitterende voorzet van hem wist Hernandez het eerste punt te maken. Rosina was verre van gewoonlijk, wij hebben hem veel beter gezien.

Een en ander heeft de C.V.B. doen besluiten het navolgend elftal voor a.s. Zaterdag 18 en Zondag 19 dezer samen te stellen voor de wedstrijden tegen Aruba. Daartegenover plaatsen wij het Arubaans elftal.

Curaçao:

Vos
Davelaar de Koop
Scorrea Rosario Ruiz
J. Pietersz M. Hernandez Panneflek
G. Pardo Bernabela
O
A. Chirino R. Franken D. Ridderstap
Z. Fingal T. Tromp
J. Quant J. Fingal T. Ridderstap
H. Kelkboom V.Albus
M. Klepper

Aruba:

Het elftal van Curaçao mag er zijn. Wij vernemen, dat om biezondere omstandigheden niet anders kon worden opgesteld. Van de backs kunnen wij zeggen, dat indien Davelaar en de Koop een goede aanvallende en verdedigende partij spelen, er, met Vos in het doel, heel wat gevaarlijke aanvallen zullen worden gesmoord. Rosario, een taaie en onvermoeide zwoeger, die zijn plaats wel waard is. Scorrea (Knoppie) is de laatste tijd stukken vooruit gegaan; wij kunnen hem gerust de beste rechtshalf van Curaçao noemen, terwijl aanvoerder Ruiz als een klit aan zijn tegenstander blijft hangen.

Als Jossy Pietersz zijn zwerversmanieren thuis wil laten, zoals hij getoond heeft te kunnen, zal de Arubakeeper heel wat last van hem hebben, want Jossy weet soms de gekste ballen vanaf de lijn in te schieten. Hernandez moet niet te veel naar achter, zijn snelle aanvallen zijn dikwijls overrompelend. Pardo kennen wij van ouds, Germo zal ons tenminste een punt bezorgen. Panneflek en Bernabela zullen, zoals gewoonlijk het spel wel open weten te houden. Indien dit laatste door het gehele elftal betracht wordt, hebben wij goede kansen. Gooit het spel open jongens, en treuzelt niet.

De Aruba-spelers zijn hier welbekend. Alleen missen wij de sympathieke oud Scherpenheuvel-speler, Charlie Becker. De gasten zullen onze jongens handen vol werk geven, dat staat vast en alleen door ploeg-verband zullen wij kunnen winnen. In vlugheid staat Aruba niet ten achter, integendeel.

De wedtrijd van Zaterdag zal om 16.15 uur aanvangen, die van Zondag om 16 uur. Laatstgenoemde zal door Scherpenheuvel worden opgeluisterd. De prijzen zijn voor Zaterdag *f* 1.—, *f* 0.50 en *f* 0.25 en voor Zondag *f* 1.50, *f* 1.— en *f* 0.50; op geen van beide dagen is er voor dames of kinderen vrije toegang of verminderde prijzen; ditmaal zijn de C.V.B.-kaarten echter wel geldig. Verder heeft het C.V.B.-bestuur ditmaal, in tegenstelling tot andere wedstrijden, de vrije toegang voor vrijwilligers e.d. moeten intrekken. Kaarten zijn in vóór-verkoop verkrijgbaar bij de Jongh's Sporthuis (Madurostraat), A. D. Jonckheer (Brionplein), de Jongh's Sporthuis Breedestraat —O—) en W. F. H. Hoogenbergen (Roodeweg).

GROOT-KWARTIER — NED. MILITAIREN 0—2.

Zondagmidag werd deze wedstrijd onder tamelijk grote belangstelling te Groot Kwartier gespeeld. Als scheidsrechter Oehlers om 16.30 uur voor beginnen fluit wint Gr.-Kw. de toss en trappen de militairen af. Het begin is een beetje aarzelend, wat niet wegneemt, dat beide keepers al direct handelend moeten optreden, wat hun wel toevertrouwd is. Maar dan weten de militairen zich los te werken en we noteren enkele goedgerichte schoten van Van Niel; voorlopig nog zonder resultaat.

Hilt (N.M.) krijgt een corner te nemen en Scaroni opent daaruit de score (0—1). Er volgen dan weer enkele goede aanvallen van Gr. Kw., maar deze lopen door treuzelen van A. Advokaat en Kraayeveldt Jr. op niets uit. Nu gaan de militairen er weer keurig gecombineerd van door en uit een voorzet van rechts schiet Everkes onhoudbaar in (O—2). Met deze stand breekt de rust aan.

Na de thee behouden de militairen het overwicht, maar doelpunten vallen er niet meer. Het fraaie keepen van Kooyman (Gr.-Kw.) dwingt onze bewondering af.

Op een gegeven ogenblik is Smit (N.M.) doorgebroken en op het critieke moment, dat hij zal schieten, werpt Kooyman zich moedig voor zijn voeten en pikt hem de bal van de schoen. Nog is het gevaar niet bezworen. Brouwer, de eminente spil van de Ned. Militairen, geeft een verre pass in de richting van het doel en vallend kopt Scaroni op een meesterlijke manier in, jammer genoeg net naast de paal. A. Advokaat tracht dan het spel te forceren, maar wordt zelf de dupe en een blessure noopt hem het veld te verlaten.

Het prachtige combinatie-spel van de militairen en het schitterend verdedigen van de Gr.-Kw.-backs dient vermelding. Met Gr. Kw. in de aanval, fluit scheidsrechter Oehlers, die deze faire maar forse wedstrijd niet onverdienstelijk leidde, einde en heeft Gr. Kw. een eervolle nederlaag geleden tegen een technisch en enthousiast beter spelend elftal.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

12 Januari:

In de nacht werden aanvallen gedaan op Turijn en Wilhelmshaven. Honderden vliegtuigen deden aanvallen op Londen met de beruchte Molotof-mandjes: maar tengevolge van de uitbreiding van de brandwachts, waren de successen zeer gering.

De Bulgaarse Minister, Filof zeide in een rede, dat de Amerikaanse hulp aan Engeland slechts de oorlog verlengt en ook Bulgarije zal in deze oorlog getrokken worden.

Duitse troepen, voorzien van pontons, concentreren zich aan de Bulgaarse Donau. Engelse vliegtuigen deden ook aanvallen op de gelegerde troepen bij Calais.

13 Januari:

Zware aanvallen werden gedaan op Brest, Havre en Lorient, Turijn, Venetia, Regensburg, Ostende.

Generala Soddo werd als bevelhebber vervangen door No. 3, Generaal Cavallero, die tevens chef van de Staf blijft.

In Khartoem bereidt Haile Selassie zich voor een inval in Abessynië.

14 Januari:

De Engelsen deden aanvallen op Lorient en Duinkerken. De Duitsers wierpen meer als 10.000 bommen op Plymouth. Londen werd niet aangevallen, wel Liverpool.

De grote luchtactiviteit in de Middellandse Zee zou, volgens de Duits-Italiaanse As 10 schepen hebben getroffen. De Engelsen zeggen 3 en 12 vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten.

Volgens officiële berichten zouden er nog geen Duitse troepen in Bulgarije zijn.

ARUBA

SPRITZER & FUHRMANN.

Wel kijken, maar niet kopen konmen toen de firma Spritzer & Fuhrmann haar filiaal in San Nicolaas opende. Toch waren velen gekomen om de nieuwe behuizing te bezichtigen. Zij is een van de modernste winkelhuizen van het gehele Gebiedsdeel. De Maatschappij Panagro had het werk aangenomen. Het resultaat is verbazend. Maar de andere winkels vallen thans geheel in het niet. Het is te verwachten, dat nu ook de andere winkeliers van San Nicolaas hun winkels zullen moderniseren. Juist in verband met het publiek, dat in San Nicolaas woont, zou dit zeker alle succes afwerpen.

ER KOMEN STEEDS MEER FIETSEN.

De laatste jàren is het aantal fietsen verdrievoudigd. Ongeveer 700 mensen verongelukten in 1940 bij botsingen met motors en auto's. Dat is iets beter dan in 1939, toen er 720 doden te betreuren waren Enkele tienduizenden gevallen van verwondingen deden zich voor. De toestand blijft hier om verbetering vragen. Bijna alle ongelukken zijn gevolg van overschrijding van verkeersvoorschriften. De autoriteiten zullen goed doen met ijzeren gestrengheid hier de wet te handhaven.

BUITENLAND.

VERWARRING OP CUBA.

42 jaar geleden hebben de V.S. Cuba van Spanje afgenomen. Maar Spanje's sympathieën blijven naar het eiland uitgaan en momenteel zijn er 50.000 Spaanse fascisten op Cuba. Hun leider is Genaro Riestra, die herfst 1940 een bezoek aan Spanje bracht. en bij zijn terugkomst benoemd werd tot Consul-generaal. Tegen Riestra werd gedemonstreerd en zelfs het Cubaanse Congres maakte er zich druk om. Generaal Franco's courant „Arriba" vermeldde dit en zei dat er voortaan geen grapjes meer met Spanje moesten worden gemaakt, daar dit wel eens gevolgen kon hebben. De V.S.-pers reageerde daar ook weer op en zei, dat zolang er nog een V.S. is, niets van die „gevolgen" zal kunnen komen.

Het verdient vermelding, dat de Cubaanse President Fulgencio Batista, met communistische steun gekozen werd, ofschoon hij zelf niet communist is. Ook in deze kleine republiek dus een samentreffen van communisme en nazisme.

VLUCHTEN.

Uit een brief over een vlucht tijdens de invasie:

„Ik had gedaan gekregen, dat ik toegelaten werd op een drietal trawlers, die naar Engeland zouden oversteken. Die, waar ik op was, vervoerde 175 passagiers, voor een groot deel Duitse Joden, die ten koste van alles weg wilden, wetende wat hen wachtte. De twee andere trawlers werden getorpedeerd, en verdwenen in de diepte. Die van ons kreeg bezoek van een stuk of wat Duitse vliegtuigen, die bommen wierpen. Vijf ervan hebben ons geraakt, en een ontzettende verwoesting aangericht. Alles lag vol doden en gewonden. En het ergste was nog, dat van degenen, die in het leven gebleven waren, heel veel zelfmoord hebben gepleegd, op de verschrikkelijkste manier, met revolvers, met scheermessen...... Gelukkig waren de machines ongedeerd gebleven, zodat we terug konen varen. Maar toen we aan wal kwamen, bleken er maar zeventien van onze honderd-vijf-enzeventig over te zijn."

CHRISTENDOM TEGEN DE FASCISTEN!

„Nooit is er in de Kerk een rasonderscheid gemaakt, waardoor het huwelijk tussen twee katholieken van verschillend ras, kleur of nationaliteit verboden werd. En zulk een verbod zal er ook nooit komen", aldus Zijne Eminentie Justiniaan Cardinaal Seredi in een speech te Boedapest. De Cardinaal fulmineerde tegen een artikel, waarin gezegd was, dat de Hongaarse Sint Ladislaus het huwelijk tussen Joden en Catholieken verboden had, omdat de fascisten daar profijt van trokken: „dit verbod van Sint Ladislaus had niets te maken met rasonderscheid, o valse verklaarders van de daden der heiligen", riep de Cardinaal uit, „maar het betrof het huwelijk tussen een Catholiek met een andersdenkende, en dáárom was het verboden." — Het Vaticaanse dagblad „Osservatore Romano", drukte de rede voluit af.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN
van Zondag 12 Januari 1940.

Bondselftal — K.S.L.I. 1 4—2.

INSCHRIJVINGEN: **R.C.C.,** E. A. Pietersz, J. van Aanholt, H. Seferino.
Transvaal, M. Axel.
Volharding, J. Bak, J. P. Placides.
Arsenal, C. R. Lira.
D.T.S., A. Schoop, R. Concepcion.
Scherpenheuvel, F. Pieters.

AFSCHRIJVINGEN: **Volharding,** E. Senior.
D.T.S., E. Martina.

COMPETITIE 1941.
WEDSTRIJD PROGRAMMA.
MUNDO NOBO

Januari 18: Internationale wedstrijd	**ARUBA — CURAÇAO** (Elfrink)
Januari 19: idem	**Grensrechters: Dijk en Ercol**
26 Jan. 1941: A-Klasse	Jong Holland 1 — Jong Curaçao 1
2 Febr. 1941: A-Klasse	Hercules 1 — Transvaal 1
2 Febr. 1941: Juniores	Jong Holland — Jong Curaçao

RIO CANARIO.

2 Febr. 1941: A-Klasse	Volharding 1 — Scherpenheuvel 1

SCHERPENHEUVEL

26 Jan. 1941: Res.A-Klasse	Hercules 2 — Scherpenheuvel 2
2 Febr. 1941: Juniores	Scherpenheuvel — S.U.B.T.
2 Febr. 1941: C-Klasse	Scherpenheuvel 3 — Volharding 3

HEINTJE KOOL.
(Terrein V.V. Willemstad).

26 Jan. 1941: B-Klasse	R.C.C. — Arsenal

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16 uur precies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.15 uur precies.
De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur a.m.
DUUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.
DUUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.

HET ELFTAL DAT ZATERDAG 18 EN ZONDAG 19 JANUARI ZAL UITKOMEN TEGEN ARUBA IS SAMENGESTELD UIT DE VOLGENDE SPELERS:
(Wijzigingen voorbehouden)

I. VOS
(Hercules)

de KOOP (Transvaal) — M. DAVELAAR (S.U.B.T.)

J. SCORREA (Volharding) — ROSARIO (R.C.C.) — E. RUIZ (S.U.B.T.)

J. Pietersz (S.U.B.T.) — M. Hernandez (S.U.B.T.) — H. Panneflez (R.C.C.) — G. Pardo (J.Hol.) — Bernabella (S.U.B.T.)

Reserves: Grovell (S.U.B.T.), Rosina (Scehrpenheuvel), P. Jansen (Jong Holland), H. Confessor (Hercules), S. Hernandez (Jong Curaçao), G. Curiel (Hercules), J. Rojer (Volharding) J. ..udson (Hercules).

HET BESTUUR.

ARUBA

INGEZONDEN.

DE QUAESTIE RODE KRUIS — ARUBA POST.

Naar aanleiding van een artikel, getiteld „Aruba Post in last," voorkomend in de „Amigoe di Curaçao" van 1 Januari 1941 waarin critiek geoefend werd op handelingen van het Bestuur van het Rode Kruis te Aruba, zij het mij vergund, namens het Bestuur, de volgende feiten bekend te maken:

1. Gedurende een week heeft in de plaatselijke bladen te Aruba drie maal een advertentie gestaan, waarin het afdelingsbestuur sollicitanten opriep voor een administratieve kracht. Een ieder was dus vrij te solliciteren.

De sollicitatie van den persoon in quaestie werd door den secretaris van ons Bestuur niet geaccepteerd, vóórdat voornoemde persoon verklaarde in generlei dienstverband meer te staan met de „Aruba Post". De nieuwe functionaris is in Bestuursvergadering, benoemd als zijnde de meest geschikte onder de gegadigden. Toen bleek, dat de „Aruba Post" in moeilijkheden zou komen te verkeren, hebben wij, in overleg en in overeenstemming met Mr. Frerker, raadsman van de „Aruba Post", ons direct bereid verklaard tot iedere gewenste medewerking, indien de gewezen zetter weder in dienst wenste te treden van de „Aruba Post", wat de zetter weigerde. In hoeverre nu door één der beide partijen contractbreuk is gepleegd, is een zaak, die door den bevoegden rechter dient te worden uitgemaakt. Voor ons bestuur komt het er op aan, dat hier geen sprake is geweest van onderhands weggeven van een baantje of opzettelijk benadelen van een gevestigd bedrijf.

Het salaris is ƒ 150.— per maand en niet het in het bewuste artikel gefantaseerde bedrag. Het salaris komt gedeeltelijk uit een speciale geregelde bijdrage van vrienden van het Rode Kruis, die inzagen, van welk belang een goede administratie is voor een organisatie als het Rode Kruis en aanverwante instellingen.

Hoewel aanvankelijk was gerekend op werk voor halve dagen, bleken de werkzaamheden al spoedig een gehele dag in beslag te nemen.

3. Toen de redacteur van de „Aruba Post" een actie wenste te beginnen tegen het Rode Kruis, weigerde zijn raadsman daartoe mede te werken. Buiten medeweten van den raadsman werd toen een poging gedaan om het aanzien van het Rode Kruis te benadelen door middel van een dagbladartikel, waarin ook de „Voz di Aruba" werd aangehaald. De Gezaghebber achtte toen op ons verzoek, de tijd gekomen den redacteur van de „Aruba Post" te noodzaken de juiste stand van zaken te erkennen in een volgende uitgave van zijn blad. Het werd niet nodig geacht het redactionele artikel in de „Voz di Aruba", dat klaarblijkelijk gebaseerd was op uitlatingen van personen, die zich blijkbaar niet voldoende op de hoogte hadden gesteld van de gang van zaken, te doen rechtzetten. Dit is dus een flagrante tegenstelling met wat uw correspondent meldde omtrent dwang.

4. De voorstelling van zaken als zou de reorganisatie iets te maken hebben met de benoeming van een administrateur, is geheel bezijden de waarheid. De wenselijkheid van het aanstellen van zulk een functionaris, kwam naar voren, nadat mutaties in de afdeling Transport Colonne reeds hadden plaats gehad.

Overigens wil ik in verband hiermede er nog op wijzen, dat met de opeenvolging der gebeurtenissen en de betreffende data, in het artikel zeer slordig omgesprongen is. Het zou te veel plaatsruimte vergen, om een en ander naar behoren recht te zetten.

Wat ons Bestuur betreft, sluiten wij hiermede alle verdere discussie in de pers.

Tenslotte is het een ieder op Aruba bekend, dat het Afdelingsbestuur te allen tijde bereid is alle gewenste inlichtingen te geven aan zijn leden. Wij kunnen het niet genoeg waarderen dat velen, onze verklaarbare gevoelens van bitterheid in de dagen, waarin wij blootstonden aan verdachtmakingen in de pers, aanmerkelijk wisten te verzachten door ongeveinsde bewijzen van sympathie en steun.

Nochtans achten wij het een bedenkelijk verschijnsel, dat in deze critieke tijden tegen een organisatie, die haar leden moet opleiden in bereidheid, zo nodig het leven te geven voor het publiek belang, in drie opeenvolgende pers-artikelen op losse gronden verdachtmakingen worden geuit.

Dr. W. L. Harmsen.

Naschrift:

Een verdachtmaking tegen een organisatie als het Rode Kruis, waarvoor elk beschaafd mens slechts achting en waardering heeft, is ons verre. Alleen Nazies gooien bommen op Rode Kruisen. Het is dan ook een volkomen onjuistheid om, wanneer critiek geoefend wordt op bepaalde toestanden in een bepaalde en zelfs kleine afdeling van het Rode Kruis, te veinzen als zouden wij iets tegen het Rode Kruis zelf zeggen. En wij blijven bij onze mening, dat hoe groot het salaris nu ook zij, dit niets af doet aan het principe van een betaalde kracht bij het Rode Kruis, terwijl het voorheen onder het secretariaat van den Heer Kerstens wel gratis kon geschieden en er dus meer geld gespaard werd voor het directe doel van het Rode Kruis.

Inderdaad blijkt ons bij navraag, dat het salaris 150 gulden is, d.i. 25 minder dan wij in ons vorig artikel schreven. Indien de Heer Kerstens aangebleven ware, zou dit geld elke maand gespaard kunnen worden. Waarom de Heer Kerstens als secretaris heenging is een ander feit, waarvan de leden van het Rode Kruis niets weten, en al nemen wij direct aan, dat het Bestuur daar redenen voor gehad zal hebben, wij leven nog in een democratisch land en mogen van belangrijke bestuursoverdrachten toch zeker vernemen. Trouwens, de grote meerderheid van de leden zijn door de Lago Company aangebracht en aldaar worden de contributies geïnd. Blijft daar dan zoveel over, dat men maandelijks zulk een bedrag daarvoor voteren mag? Zelfs, wanneer vrienden dat voor dit doel bijeen brengen? Overigens — is dit niet een wankele basis voor den functionaris zelf? Wat wanneer nij ziek wordt, wanneer de vrienden sterven of geen vrienden meer willen zijn?

Overigens is ons bij navraag gebleken, dat het Rode Kruis geen enkele inlichting heeft ingewonnen betreffende den persoon in quaestie bij de „Aruba Post", hem dus aangenomen heeft op zijn kennelijk onjuiste verklaring in geen dienstverband meer met de „Aruba Post" te staan. De „Aruba Post" heeft daartegen geprotesteerd en gezegd, dat de man bij contract verbonden was en dat dit zonder zijn instemming verbroken was. De advocaat van de „Aruba Post" kon daarin natuurlijk niet dispenseren. En wat tenslotte de dwang betreft, die op de „Aruba Post zou zijn uitgeoefend, wij menen zeker, na inlichtingen van beide zijden, dat te dezen opzichte dit woord gebruikt mocht worden. Dr. Harmsen noemt het toch zelf ook „noodzaken", wat practisch hetzelfde is als dwingen. Als de zaak straks voor den rechter komt, zal dit alles zeker beter en objectiever kunnen worden behandeld.

Wij hebben na het bericht van onzen Arubaansen correspondent aan Dr. W. L. Harmsen ook gaarne alle plaatsruimte ter beschikking gesteld om de zaak van twee zijden te belichten en menen hierdoor beide partijen gelijkelijk te hebben behandeld. Weshalve wij ons aansluiten bij Dr. Harmsen en de discussie als gesloten beschouwen.

WIJ ONTVINGEN

De Perzenkoning kwam met lege handen bij Jezus.

Hou en Trouw, Januari 1941-nummer bevat een teer verhaal over den vierden der drie koningen, die met parels voor Jezus op reis ging, doch ze weg gaf. Hij kwam zonder parels aan, maar met goede werken. Professor Snuffel weet ook allerlei nieuws te vertellen, en zo is het 'n-en-'t blad, met zijn onuitspreekbare woorden weer heel aardig, al brengt het den lezer aan het twijfelen over de deugden van de nieuwe spelling (ijzere, reuzetonijnen, reuze modderpoelen, Zijn Hoogheid, wee de jongen).

De volgende alinea is leerzaam voor Curaçao.

„De straten waren smal en kronkelend; meestal zonder straatstenen, zodat er 's zomers hele stofwolken omhoog dwarrelden bij de minste wind. 's Winters waren het echter reuzenmodderpoelen. De huizen der rijken waren van steen; die van de arme mensen van hout. **Riolen waren er niet: het vuil en de afval werden eenvoudig op straat gesmeten. Geen wonder dan ook, dat er toen zoveel mensen stierven aan besmettelijke ziekten, aan cholera, typhus, enz."**

Als men dat zo leest en uit het verhaal blijkt, dat dit een beschrijving is uit de tijd van Jan zonder Vrees, die plm. 1400 leefde, dan constateert men angstig, dat op Curaçao de hygiëne 500 jaren achter is. Want de stadsreiniging is hier toch maar povertjes om geen krachtiger woord te gebruiken.

Zwemmen op Curaçao.

De Sport, nr. 3, ziet er weer netjes uit. Hoofdartikel over Asiento's jubileum, verder allerlei artikelen. Het meest treft ons het artikel over Zwemmen, waaruit het volgende:

„Wat Curaçao nodig heeft is een eenvoudig zwembad, dicht bij de stad gelegen, waar men aan niet-zwemmers les kan geven en waar ouders met een veilig gevoel hun kinderen kunnen toevertrouwen aan een zwem-instructeur. Wanneer een dergelijk zwembad er is, dan komt automatisch het zwemmen als sport naar voren, wil men zijn krachten meten en komt men langzamerhand er toe om een van die meest vermoeiende sporten te beoefenen, nl. het waterpolo."

Zulk een zwembad kan alleen in de stad gelegen zijn. Is het al waar, dat velen een auto hebben, **er zijn er altijd nog meerderen, die er geen hebben, want doorgaans neemt vader de auto en staan tegenover één man mèt een auto, een vrouw en zoveel kinderen zònder auto.** Verre weg de meerderheid op Curaçao heeft dus geen auto. En juist uit die meerderheid komen de zwemmers.

Een zwembad moet dus te voet of hoogstens voor een dubbeltje te bereiken zijn. De enige oplossing lijkt ons het **Gouverneur Bargebad.** Het zal heel wat kosten om dat uit te breiden en te verbeteren, doch het wil ons voorkomen, dat een zwembad in de stad — mits een goed — **een goudmijntje is voor den eigenaar.** En een verwaarloosd bad is een ergernis voor het publiek en een kostbare geschiedenis voor den eigenaar. Weliswaar zijn enkele verbeteringen in het Bargebad aangebracht: deurtjes voor de cabines, een schoonmaker, doch het bad zelf...... ho maar.

Wij sluiten ons geheel aan met het artikel in „De Sport".

„Neerlandia", orgaan van het Algemeen Nederlands Verbond (Redactie en administratie: Penstraat 77, tel. 1089) is er weer; tijdelijk wordt het uitgegeven door de groep „Nederlandse Antillen", en in een oplaag van 2000 exemplaren over de Gebiedsdelen Curaçao, Suriname, Oost Indië, maar ook Aziatische, Noord- en Zuidamerikaanse, Zuidafricaanse en Australische landen verspreid. Ruim 1100 van de 2000 gaan naar andere gebieden. Nu de Nazi's al wat Nederlands is de kop willen indrukken, **is daadwerkelijke steun aan het Algemeen Nederlands Verbond hard nodig.** Het stelt zich ten doel: de Nederlanders buiten het Rijk in Europa door een band te verenigen. Thans zijn vrije Nederlanders alleen te vinden buiten dat Rijk-in-Europa. Zij komen uit alle 11 provincies en het is daarom pijnlijk, dat een naam als „Holland" nog hier en daar in het tijdschrift voorkomt, n.b. samen met een zeer goed artikel over een eenheidsbeweging van de Nederlandse staatjes in de middeleeuwen. Die eenheid is er gekomen, Holland ten spijt, want het is altijd het gewest Holland geweest, dat eenheid tegenstond en dictatoriaal volgens het „verdeel en heers" principe wilde regeren.

Het woord Holland herinnert weliswaar aan de welvaart van de Gouden Eeuw, maar ook aan dieptreurige verdeeldheid. Overigens — deze geschiedkundige uiteenzettingen in populaire trant zijn treffend.

„Neerlandia", evenwel als het Algemeen Nederlands Verbond verdienen in deze dagen ons aller steun en aandacht.

De Politie op Curaçao, December 1940, maandblad voor de militaire politietroepen, burgerpolitie en de veldwacht in het Gebiedsdeel **(adres W.I.C. straat 13/15, Willemstad).** Het blad bevat aardige artikelen op politioneel gebied en een historisch artikel over de politie in Suriname, en boekbesprekingen over „De Stoep", „Neerlandia" en „De Sport". Van „Neerlandia" wordt door recensent G.S. gezegd, dat het een eenmansbedrijf is — maar behalve de nieuwjaarswensen, zou dit ook van „De Politie" kunnen gelden. Bij het blad gaat een kalender, waar de volgende data zijn bruin gedrukt: 31 Jan., 30 Apr., 10 t/m 14 Mei, 5 Aug., 31 Aug., 16 Sept. — m.a.w. alle dagen, die op ons Koninklijk Huis betrekking hebben. (Overigens is bruin de...... symbolische Nazi-kleur!).

FEUILLETON

MOORD IN BLOKSCHRIFT.

49)

„Ik heb het zoëven al tegen mijnheer Verschoor gezegd, ik herhaal het nu voor u allen, dat ik veronderstel, vanmacht tòch geen oog meer dicht te kunnen doen. Niemand zal nu langer ontkennen, dat ik vanmiddag aan tafel niet te veel heb gezegd en ik hoop, dat u daardoor vertrouwen in mijn woorden hebt opgevat. Als u allen kalm blijft en naar mij luistert, verzeker ik u, dat u geen gevaar meer dreigt. In troebel water is het goed vissen, nietwaar? En in een paniek is het niet moeilijk een aanslag te plegen. Eén, met het treurige gevolg, dat Somer het leven kostte, is genoeg, vind ik. Als u zich op de nacht wilt voorbereiden door u te kleden, doet u dat dan nu. En komt daarna allen in het salon. Daar is de meeste ruimte, daar kunnen we ook de meisjes vragen, wat die te vertellen hebben. Ik ben er benieuwd naar. U, mijnheer Van Wieringen," (dit tot Teun, den oudsten zoon) „sluit u de balcondeuren van uw kamer, die nog open moeten staan. En u, mijnheer Van Wieringen," (dit tot onzen gastheer) „vergezelt u ons beiden naar beneden. Uw vrouw zal ons spoedig volgen, nietwaar? En uw beide zoons eveneens."

Van Wieringen keek zijn vrouw eens aan, alsof hij haar wilde vragen, of ze gedurende de tijd, die ze nodig zou hebben om gekleed zich zelf te worden, wel alleen op de slaapkamer zou durven blijven. Ze sloot, voordat ze nauwelijks merkbaar toestemmend knikte, de verbindingsdeur naar de badkamer en grendelde die aan de slaapkamerzijde. „De andere deur laat ik open, dan horen de jongens me dadelijk als ik roep," zei ze.

Dus gingen onze gastheer, A.A. en ik de statietrap af, de hall in, waar we John uit de eetkamer zagen komen. De huisknecht bleef staan zonder ons aan te spreken, maar met een houding, die te kennen gaf, dat hij iets te vragen had. Hij keek bescheiden in het niets, doch had het gelaat gewend naar mijn vriend, zodat deze vroeg: „Iets van je dienst, John?" En daarna, — hij had blijkbaar schik in iets: „Je wenst?"

„Ik wilde mijnheer vragen mij te bevestigen, dat het enige, wat ik kan doen, is te kijken, of een der haken niet goed op de telefoon ligt," antwoordde de onyerstoorbare, als had hij de stille spot in A.A.'s stem niet gevoeld.

„Je zou kunnen kijken, of er iets opvallends aan of in de omgeving van de toestellen is," verduidelijkte A.A. „Ik vroeg het aan jou, omdat niemand zo precies weet, hoe alles behoort te zijn. En als je Willem mocht zien, stuur hem dan ogenblikkelijk naar het salon. Begrepen?"

Dit laatste woord, dat ik nu al herhaaldelijk, en speciaal tot John gericht, had vernomen, klonk mij opeens in het oor als een noodzakelijk slotwoord. Immers, zonder vraag zou de huisknecht geen woord zeggen.

Ook nu evenwel, al was de weg voor hem gebaand, zei John niets; hij gaf slechts het neerbuigende hoofdknikje, dat in het minst niets vernederends had.

„En nu mijnheer Van Wieringen, ik hoop, dat u mij gelooft en de verdere nacht met vertrouwen zult ingaan." zei A.A., terwijl wij het salon betraden.

„Hoe kan ik dat, als zelfs u..."

„Als zelfs ik?" herhaalde mijn vriend.

„Ik heb terwijl mijn vrouw vertelde, wat zij gezien heeft, genoeg opgevangen van wat Paul aan Teun vertelde, om te weten, wat u overkomen is", verklaarde mijnheer Van Wieringen. „En wat bedoelde die man aan de telefoon, toe u in mijn slaapkamer luisterde? Die man moet in huis zijn, anders zou hij niet kunnen telefoneren en anders zou mijn vrouw zijn hand niet gezien hebben gezien. Maar hoe kan hij in huis zijn, zonder dat een van ons hem ziet?"

„Als we weten, van welke kamer uit hij heeft opgebeld, dan zijn we een heel stuk verder," merkte ik op. „En dat tracht John op het ogenblik uit te zoeken. Denk je, dat hij iets vinden zal?" vroeg ik mijn vriend.

„Ik ben er haast wel zeker van," antwoordde hij met een glimlach.

„Vergeet je nu niet, dat de man elk spoor uitwist? Zou hij nú de sporen hebben achtergelaten?"

„Toen hij, terwijl ik buiten westen lag, de zoemer deed gonzen in de kamer van Philip Somer, was het overal donker, nietwaar? Dus ook waar hij zich bevond. Wel, beschouw het dan maar, alsof ik daarop reken."

„En als u weet, vanwaar die oproep kwam?" vroeg Van Wieringen.

„Er werd driemaal opgebeld," hernam A.A. „Als we weten, van welk toestel uit, dan weten we ook, wie we onschadelijk moeten maken. Wat ik zeggen wil, toen ik viel, heeft onze vriend mij van mijn lantaarn en van mijn revolver beroofd. Ik zou echter graag gewapend zijn. Wie zou me aan een wapen kunnen helpen, mijnheer Van Wieringen?"

„Eddy wellicht. Eddy heeft meer dan één revolver, minstens twee."

„En hij kan geen bloed zien?"

„Neen, maar hij..." En de vader vertelde ongeveer hetzelfde wat Philip Somer mij reeds over de schietvaardigheid van den jongsten zoon had verteld.

Teun, die niet anders had behoeven te doen dan zijn balcondeuren sluiten, voegde zich het eerst bij ons. Hij had een vraag op de lippen, doch sprak die niet uit, omdat A.A., ongeveer in het midden van het vertrek nadenkend stond rond te kijken. Hij scheen geen oplossing te vinden voor het vraagstuk, waarover hij nadacht, zei dus ook niet, wat het was. Rondkijkend, zo ongeveer als hij had gedaan, begreep ik echter, wat het geweest moest zijn.

Bij het beschouwen van de plattegrond van het parterre, is het ieder duidelijk, dat elke willekeurige plek van het salon van een der ramen uit of van de halldeur af met een vuurwapen te bestrijken was. A.A. haalde de schouders op.

Wordt vervolgd.